

๑. แก่ครอบครัว
๒. แก่เครือญาติใกล้ชิด
๓. แก่ผู้ขัดสน

และเป็นแบบฉบับของท่านนบีอิบรอฮีม พร้อมกับรำลึกถึงท่านนบีอิสมาอีล อะลัยฮิมสสลาม โดยแท้จริงมันคือการกระทำตามคำสั่งใช้แห่งพระเจ้า

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

ท่านพี่น้องผู้ศรัทธาที่รัก

โปรดทราบเถิดว่า วันอีดิ้ลอัฎฐฮาเป็นวันอิมหน่าสำราญจึงไม่อนุญาตให้มุสลิมผู้ใดทำการถือศีลอดในวันดังกล่าวและอัยยามุตตัสริก อีกสามวัน คือวันที่ ๑๑-๑๒-๑๓ ของเดือนซุลฮิจญะฮ์ โดยท่านนบี ค้อลา กล่าวว่

أَيَّامُ التَّشْرِيقِ أَيَّامٌ أَكْلٍ وَشُرْبٍ وَذِكْرٍ لِلَّهِ . رواه مالك وأحمد وأبو داود والنسائي

“วันมีนา (สามวันตัสริก) คือ วันกิน วันดื่ม และรำลึกถึงอัลลอฮ์ ตะอาลา”

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

ท่านพี่น้องผู้ศรัทธา

ความรู้สึกละมุนเบิกบานสำหรับพี่น้องมุสลิมในวันอีดิ้ลอัฎฐฮาเจิดจรัสเสียงตักบิรกอังกังวาน ประกาศให้ชาวโลกได้รับทราบว่พระเจ้าผู้ทรงเกรียงไกร ชาวมุสลิมต่างทำทานซอดาเกาะฮ์ให้แก่กันด้วยรอยยิ้มมันคือซอดาเกาะฮ์ ดังท่านนบีค้อลา กล่าวว่

وَتَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ صَدَقَةٌ . رواه البخاري

ความว่ “และรอยยิ้มของท่านที่แสดงออกสู่ใบหน้าพี่น้องของท่านคือการซอดาเกาะฮ์”

และผู้มีฐานะเชือดกรูบานแจกจ่ายเนื้อเป็นอาหารด้วยการแจกจ่ายทรัพย์สินที่เป็นเงินตราแก่ลูกหลานและคนขัดสนเป็นความดีที่ซ้ซัดถึงความเอื้ออาทรของชาวมุสลิมแก่พี่น้องของเขา

ท่านพี่น้องครับเราจะเห็นว่าพี่น้องมุสลิมไปมาหาสู่กันทำการติดต่อเครือญาติ สร้างความสัมพันธ์ไมตรีมันนำมาซึ่งความสุขทางใจโดยแท้จริงยิ่งกว่านั้นชีวิตจะมีสิริมงคลสิริก็จะเพิ่มพูนด้วยการเชื่อมความสัมพันธ์กับเครือญาติดังท่านนบีศ็อลลา กล่าว ว่า

مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَيُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحْمَهُ . متفق عليه

ความว่า “ผู้ใดปรารถนาให้ได้มาซึ่งปัจจัยที่กว้างขวางแก่เขาและอายุขัยที่ยืนยาวหรือมีอายุที่เปี่ยมไปด้วยสิริมงคลตั้งนั้นเขาจงทำการติดต่อเชื่อมความสัมพันธ์กับเครือญาติ”

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

ท่านพี่น้องที่เคารพรัก

ท่านนบี ศ็อลลา ได้รับการแต่งตั้งมาเป็นศาสนทูตสู่ชาวโลกโดยการนำมาซึ่ง สัจธรรมและความงดงามด้วยจรรยา มารยาทซึ่งประจักษ์แล้วทั้งการแสดงออกด้วยการกระทำพร้อมคำสอนและท่านกล่าวว่า

إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ . رواه أحمد

ความว่า “แท้จริงฉันถูกแต่งตั้งมาเพื่อเติมเต็มจรรยา มารยาทอันสูงส่ง”

ท่านนบี ศ็อลลา มิเคยระรานและจาบจ้วงท่านให้การเคารพผู้อาวุโส เมตตาเยาวชน ยิ่งกว่านั้นท่านกระทำพร้อมทั้งคำสอนว่า

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَعْرِفْ حَقَّ كِبِيرِنَا وَيَرْحَمِ صَغِيرِنَا . رواه أحمد

ความว่า “ผู้ใดมิให้เกียรติแก่ผู้อาวุโสของพวกเราและไร้ซึ่งความเมตตาแก่เด็กเขาผู้นั้นไม่ใช่มุมมะฮ์ของพวกเรา”

ท่านนบี ศ็อลลา เคยลูบศีรษะเด็กๆ ซึ่งแสดงออกด้วยความเมตตาเคยเดินจูงทาส ครั้นแม่นมของท่านนบี ศ็อลลา มาเยี่ยมท่านให้ความเคารพด้วยการต้อนรับถึงขั้น ท่านบุผ้าให้เธอนั่ง แม้แต่ชาวอิวที่ด่าทอท่านอย่างต่อเนื่องด้วยการด่าทอที่เรารับมือได้ แต่ท่านก็มีได้โต้ตอบด้วยความกักขฬะ ซึ่งท่านหญิงอาอิชะหะได้กล่าวแก่บิดาของนาง ขณะนั้นท่านนบี ศ็อลลา จากโลกนี้ไปแล้ว โดยท่านคอลีฟะฮ์อะบูบักร์ ถาฆนาบว่า

“มีสุนนะฮ์ของท่านบี ค็อลลา อีกไหมที่บิดาของเจ้ามิได้ปฏิบัติมัน” ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ตอบว่า “สุนนะฮ์ของท่านบี ค็อลลา ท่านได้ทำมันหมดแล้วละ แต่ยังมีอยู่เรื่องหนึ่งคิดว่าท่านยังทำไม่ได้” คอลีฟะฮ์อะบูบักร์ จึงถามว่า “มันคืออะไร บอกข้ามาเถิด” ท่านหญิงอาอิชะฮ์ จึงเล่าให้ผู้เป็นบิดาฟังว่า “ท่านบี ค็อลลา จะเดินไปที่ซานเมืองมะดีนะห์ ท่านนำอาหารไปให้ชาวยิวที่ยากจนคนหนึ่ง ซึ่งตาบอดด้วย แต่ชาวยิวก็ยังคงตำหนิอย่างต่อเนื่องทั้งๆที่ท่านบี ค็อลลา นำอาหารและนมไปป้อนให้จนกระทั่งท่านบี ค็อลลา จากโลกคุณยาไป”

ท่านคอลีฟะห์มีความปรารถนาในสุนนะฮ์อันนี้เป็นอย่างมากท่านจึงเดินทางไปยังซานเมืองเพื่อค้นหาชายยะฮูดีห์หรือยิว ซึ่งยากจนที่ตาบอด และท่านก็ได้พบกับชายชราที่ตาบอดคนนั้น คอลีฟะฮ์ได้นำขนมปัง และนมไปป้อนให้แก่เขาด้วยความเมตตาและดำเนินตามสุนนะฮ์ของศาสดา แต่ชายตาบอดยังคงตำหนิท่านบี ค็อลลา ถึงกับการที่คอลีฟะห์รับรู้ถึงความเลวร้ายของชายชราตาบอดคนนี้ได้เลยทีเดียว ไม่มีคำใดออกมาจากปากของท่านคอลีฟะฮ์นอกจากคำว่า **อัสตัมฟิรูลลอฮัลละฮิม** ในขณะที่ท่านคอลีฟะฮ์กำลังป้อนขนมปังและนมอยู่นั้น ชายชราตาบอดได้กล่าวว่า นี่เจ้ามิใช่คนเดิมนี่ (หมายถึงท่านบี ค็อลลา) เพราะชายคนนั้นป้อนอาหารแก่ฉันด้วยความนุ่มนวล และความเมตตา จนข้ารู้สึกถึงความเมตตา และมารยาทของเขาได้ ท่านคอลีฟะห์ถึงกับกลืนน้ำตาไว้ไม่ได้ และเปล่งสำนวนอันสั้นกระเือว่า “ใช่ คนที่ป้อนอาหารเจ้าในสภาพที่นุ่มนวลที่เจ้าสัมผัสได้ถึงความเมตตา และมารยาทของเขานั้นคือ คนที่เจ้าตำหนิและจบบ้างจวบจนบัดนี้ เขาผู้นั้นคือ ท่านบี ค็อลลา” ชายชราซึ่งตาบอด ยากจนถึงกับร้องให้ออกมาจากน้ำตาแทบเป็นสายเลือดไม่มีคำใดที่หลุดมาจากชายตาบอดนอกจากคำว่า

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

ความเมตตาการมีมารยาทและสัมมาคารวะ คือ อັตลัษษณ์ของมุสลิม วันนี้ผู้ใหญ่ของเราเมตตาเด็กๆของเรา เด็กๆของเราเคยยกมือไหว้ที่แสดงออกถึงมารยาทอันดีงามที่อิสลามสอนให้รู้จักอ่อนน้อมถ่อมตนและมีสัมมาคารวะหรือไม่ ยกมือไหว้ผู้หลักผู้ใหญ่พร้อมด้วยกล่าวสลาม การแสดงออกซึ่งการมีสัมมาคารวะด้วยการให้สลามต่อพี่น้องมุสลิมด้วยกันโปรดได้นำมาปฏิบัติอย่างเคร่งครัดและมันเป็นส่วนหนึ่ง

จากการให้เกียรติหรือทักทายสำหรับพี่น้องมุสลิมด้วยกันอิสลามสอนให้เคร่งครัด แต่มิได้สอนให้คลั่งไคล้ จึงเข้าใจได้ว่าการที่เราจะยกมือสวัสดีซึ่งเป็นประเพณีที่บ่งบอกถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนก็มีเซ่เรื่องต้องห้ามหรือซิริกแต่อย่างใด

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ

ท่านพี่น้องที่รัก

อะมานะฮ์ คือ หลักการของศาสนา ซึ่งมุสลิมสมควรจำเป็นต้องปฏิบัติมีเรื่องเล่าว่าในยุคการปกครองของท่านคอลีฟะฮ์อุมัร บินคอฎฎ็อบ (ร.ฎ.) ได้มีชายหนุ่มสองคนได้ขุดกระซางชายคนหนึ่งซึ่งเป็นชาวอาหรับบะดะวีเย่ (อาหรับที่อาศัยตามชนบทที่ห่างไกลมากจากตัวเมือง) มาหยุดอยู่ต่อหน้าท่านคอลีฟะฮ์อุมัร บินคอฎฎ็อบ

ท่านคอลีฟะฮ์จึงเอ่ยถามว่าพวกเจ้ามีอะไรกันหรือ?ชายหนุ่มสองคนกล่าวตอบท่านอุมัร บินคอฎฎ็อบ ว่า

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ هَذَا قَتَلَ أَبَا

ความว่า “ไอ้ผู้นำแห่งบรรดามุมิน ชายผู้นี้ได้ฆ่าบิดาของพวกเรา”

ท่านคอลีฟะฮ์อุมัร บินคอฎฎ็อบหันไปถามชายบะดะวีเย่ว่า “ท่านสังหารบิดาของพวกเขจริงหรือ?”ชายบะดะวีเย่ กล่าวตอบว่า “ครับฉันได้ฆ่าบิดาของพวกเขจริง?” ท่านคอลีฟะฮ์อุมัร ถามต่อไปว่า “ท่านฆ่าบิดาของพวกเขด้วยวิธีใด”

ชายบะดะวีเย่ จึงเล่าเหตุการณ์ให้ท่านคอลีฟะฮ์อุมัร ฟังว่า “บิดาของชายสองคนนี้ได้นำอูฐของเขาเข้ามาเลี้ยงในไร่ของฉัน และฉันก็ไล่เขาแต่เขาไม่ยอมเชื่อฟังฉัน ฉันจึงหยิบก้อนหินขว้างไปโดนศีรษะของเขา เป็นเหตุให้เขาได้ตายไป”

ท่านคอลีฟะฮ์อุมัรกล่าวว่าฉันว่า “เป็นการยอมรับโดยมิต้องไตร่สวนเลยการกิชออซ (ให้ตายตามกันไป) ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้สุกข์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา เทียงธรรมไม่ปรารถนาการโต้ตอบเพื่อหาทางออกเลย”

ในขณะที่เดียวกันท่านคอลีฟะฮ์อุมัรก็ไม่ได้ถามความเป็นอยู่ของชายบะดะวีเย่ว่าเป็นอย่างไร?มีครอบครัวไหม? มาจากเผ่าหรือตระกูลใด? ฐานะของครอบครัวเป็นอย่างไรบ้าง?ไม่ว่าชนชั้นใด? ยากดีมีจนจะอยู่ในสังคมชั้นสูงหรือสูงศักดิ์ในวงศ์ตระกูลมันไม่ให้ความสำคัญแก่ท่านอุมัรเลยเพราะสุกข์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา ต้องดำเนินตาม

การตัดสินใจของพระองค์ถึงแม้ว่าลูกของท่านได้ฆ่าคนท่านอุมร์ก็ต้องตัดสินใจด้วยการ
กิซอซเช่นเดียวกัน

ชายบะดาเวีย้กกล่าวว่า “โอ้ท่านอะมีร์มุหมินีนฉันขอต่อท่านสักอย่างหนึ่งได้ไหมด้วย
พระนามของอัลลอฮ์ ตะอาลา ผู้สร้างฟ้าและแผ่นดินขอให้ท่านให้โอกาสฉันกลับ
บ้านเพื่อกลับไปหาภรรยาและลูกๆของฉันทเพื่อฉันจะได้อ้ำลาพวกเขาและบอก
ความจริงแก่พวกเขาว่าฟรูงนี้ฉันต้องถูกประหารชีวิตตามการตัดสินใจของท่านและ
ฉันก็จะกลับมาขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ว่าไม่มีใครอุปการะดูแลพวกเขาเลย
นอกจากอัลลอฮ์ ตะอาลา ต่อมาก็ฉันนี้แหละที่ต้องดูแลและอุปการะพวกเขา ”

ท่านอุมร์กล่าวว่า “ใครเล่าจะค้ำประกันว่าท่านจะกลับมา ”

ขณะนั้นเหล่าซอฮาบะฮ์ต่างนั่งเงิบเพราะพวกเขาไม่รู้ว่าชายบะดาเวีย้ผู้นี้คือ
ใคร? บ้านอยู่ที่ไหน? เผ่าอะไรมันมิใช่การค้ำประกันเพียงสิบดินนาร์ที่ดินหรืออูฐแต่มัน
คือการค้ำประกันด้วยชีวิตแล้วจะมีใครเล่ากล้าขัดขืนท่านอุมร์ในการดำเนินตาม
สุกุ่มของศาสนาและใครเล่าจะขอความอนุเคราะห์ให้แก่เขาเขาทั้งหลายจึงนั่งและ
เงิบสงบท่านอุมร์เกิดความรูสึกงุนงงและเกิดความสับสนระหว่างนำชายบะดาเวีย้ไป
ลงโทษโดยการประหารชีวิตและปล่อยให้ภรรยาและลูกๆของเขารอคอยอาหารและ
อดตายไปในที่สุดหรือจะให้โอกาสเขาไปอ้ำลาครอบครัวโดยไม่มีใครค้ำประกันให้เลย
ฉะนั้นเลือดของคนถูกฆ่าก็จะกลายเป็นเลือดที่ไร้ค่า

ท่านอุมร์นั่งก้มหน้าอยู่สักครู่หนึ่งท่านหันหน้าไปหาลูกชายทั้งสองของผู้ถูกฆ่า
และเอ่ยถามว่า “ท่านทั้งสองจะอภัยให้เขาได้ไหม?” ทั้งสองตอบโดยไม่มีรีรอว่า “พวก
เราอภัยให้เขาไม่ได้หรอก ”

قَتَلَ أَبَانَا لِأَبْدَّ أَنْ يُقْتَلَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

ความว่า “ใครที่ฆ่าพ่อของพวกเราเขาต้องถูกฆ่าเช่นเดียวกันโอ้ท่าน
อะมีร์มุหมินีน ”

ขณะนั้นท่านอะบูซุรริลอัลซีฟารีย์ (ร.ฎ.) ซึ่งเป็นผู้อาวุโสและเป็นที่ยอมรับ
และถูกนับว่าเป็นผู้มีสัจจะของเหล่าซอฮาบะฮ์ทั่วไปได้ยืนขึ้นพร้อมกล่าวว่า

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَا أَكْفَلُهُ

ความว่า “โอ้ท่านอะมีร์ลุมินีนิฉันขอคำประกันและรับรองเขาเอง”

ท่านอุมัรกล่าวว่า “ท่านผู้อาวุโสเขาฆ่าคนตายนะ”

ท่านอะบูซุรริณ ตอบว่า “ใช่ ถึงเขาฆ่าคนตาย”

ท่านอุมัร กล่าวว่า “ท่านรู้จักกับเขาดีกระนั้นหรือ?”

ท่านอะบูซุรริณ ตอบว่า “ฉันไม่รู้จักเขาหรอก”

ท่านอุมัร กล่าวว่า “แล้วท่านจะคำประกันได้อย่างไรเล่า”

ท่านอะบูซุรริณ ตอบว่า “ฉันเห็นคุณสมบัติความเป็นมุอิมินของเขา ฉันมั่นใจว่าเขาจะไม่โกหก อินชาอัลลอฮ์”

ท่านอุมัรกล่าวว่า “โอ้ท่านอะบูซุรริณ เอ๊ย ท่านคิดหรือว่าเราจะปล่อยท่านและละเลยท่านไป หากเขาโกหก หลังจากสามวันไปแล้ว”

ท่านอะบูซุรริณกล่าวว่า

اللَّهُ الْمُسْتَعَانُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

ความว่า “อัลลอฮ์ ซุบฮานะฮฺวะตะอะลา คือผู้ถูกขอความช่วยเหลือโอ้ท่านอะมีร์ลุมินีนิ”

ท่านอุมัรได้ทำสัญญากับชายบะดาเวียโดยให้โอกาสเพียงสามวันเพื่อกลับไปอำลาครอบครัวคือภรรยาและลูกๆชายบะดาเวียได้เดินทางกลับภูมิลำเนาของตัวเองเมื่อกำหนดเวลานัดหมายมาถึงท่านอุมัรและประชาชนต่างมารวมตัวรอคอยจนเข้าสู่เวลาละหมาดอัศรีเสียงเรียกร้องสู่การละหมาดดังขึ้นหลังจากละหมาดแล้วยังไม่พบวีแววการมาของชายบะดาเวียเลยท่านอะบูซุรริณนั่งในสภาพที่นิ่งเงียบอยู่ข้างหน้าท่านอุมัรและท่านอุมัรกล่าวว่า “ชายบะดาเวียอยู่ไหนเล่า โอ้ท่านอะบูซุรริณ” คำตอบคือ

لَا أَدْرِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

ความว่า “ฉันยังไม่ทราบเลยโอ้ท่านอะมีร์ลุมินีนิ”

ท่านอะบูซุรริณเงยหน้าสู่ท้องฟ้าสายตาดำจ้องมองดวงอาทิตย์มันเลื่อนต่ำลงทุกทีรู้สึกว่าการไม่ดวงอาทิตย์วันนี้โคจรไวกว่าปกติบรรดาขอฮาบะฮ์ทุกคนต่างนั่งเงียบและทุกคนต่างอยู่ในสภาวะที่เงียบสงัดทุกคนไม่ทราบว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไปสุกัมของอัลลอฮ์ ตะอะลา มีอาจล้อเล่นได้เลยและอะไรจะเกิดขึ้นแก่ท่านอะบูซุรริณซึ่งเป็นผู้คำประกันขณะนั้นเองก่อนดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าเพียงไม่กี่นาทีชายบะดาเวียปรากฏ

ตัวขึ้นท่านคอสีพะฮ์ฮุมร์บินคือกฎออบเปล่งเสียงว่า“อัลลอฮ์อັกบ์”และในสถานที่นั้น ก้องกังวานไปด้วยคำว่า“อัลลอฮ์อັกบ์”จากผู้คนที่มาพร้อมชุมนุม

ท่านคอสีพะฮ์ กล่าวแก่ชายบะดาเวีย ว่า “หากเจ้าหลบอยู่ที่ชนบทของเจ้า พวกเรามีอาจหาเจอเจ้าได้ เพราะไม่รู้ว่าคุณอาศัยอยู่ ณ ที่ใด”ชายบะดาเวีย กล่าวแก่ท่านคอสีพะฮ์ ว่า

“ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ตะอาลาเจ้า ฉันไม่มีความกังวลต่อท่านเลย แต่ ความกลัวของฉันคืออัลลอฮ์ ชุบฮานะฮฺวะตะอาลา ผู้ทรงรู้ทั้งที่ลับและเปิดเผย ฉัน อยู่ที่นี่แล้ว ฉันทิ้งลูกๆของฉันไว้เหมือนลูกนกน้อยอยู่ในรัง ไม่มีน้ำและอาหาร แต่ ฉันมาเพื่อถูกประหารชีวิตในวันนี้ เพราะฉันกลัวว่า คำมั่นสัญญาจะสูญหายไป เพราะมนุษย์เป็นเหตุ”

ท่านคอสีพะฮ์ฮุมร์กล่าวถามท่านอะบูซุรริณว่า “อะไรคือแรงจูงใจที่ทำให้ ท่านค้าประกันชายผู้นี้”

ท่านอะบูซุรริณจึงกล่าวตอบว่า“เพราะฉันกลัวในเรื่องความดีจะถูกกลบและ จางหายไปจากผู้คนเพราะคนนั่นเอง”

ท่านคอสีพะฮ์ฮุมร์ได้ยืนขึ้นแล้วเอ่ยถามชายหนุ่มทั้งสองซึ่งเป็นลูกของผู้ตาย ว่า“เจ้าทั้งสองมีความเห็นอย่างไรบ้าง?”

ทั้งสองยืนขึ้นด้วยน้ำตานองหน้าพร้อมกล่าวว่า

عَفَوْنَا عَنْهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ لِصِدْقِهِ .. وَخَشِيَ أَنْ يُقَالَ لَقَدْ ذَهَبَ الْعَفْوُ مِنَ

النَّاسِ

ความว่า “พวกเราขอให้อภัยแก่เขาโอ้ท่านอะมีร์ลุมมูนีน เนื่องจากเรามี ความดีจะรักษาไว้ซึ่งสัญญา และพวกเราเกรงว่า คำว่าอภัยมันจางหายไปแล้ว จากมนุษย์”

“อัลลอฮ์อັกบ์”เป็นเสียงที่ตั้งมาจากท่านคอสีพะฮ์ฮุมร์และน้ำตาของท่าน ไหลรินอาบแก้มเคราของท่านชุ่มไปด้วยน้ำตาท่านเอ่ยว่า

جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا أَيُّهَا الشَّابَّانِ عَلَى عَفْوِكَ

ความว่า “ไอ้ชายหนุ่มทั้งสอง ขอเอากองคัลลอลฮ์ ตะอาลา ทรงตอบแทนความดีแก่เจ้าทั้งสอง ที่ท่านทั้งสองอภัยให้(เขา)”

جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا يَا أَبَا ذَرٍّ يَوْمَ فَرَجْتَ عَنْ هَذَا الرَّجُلِ كُرْبَتَهُ

ความว่า “ไอ้ท่านอะบูซุรริน ขออัลลอลฮ์ ตะอาลา ทรงตอบแทนแก่ท่านในวันที่ท่านได้ปลดเปลื้องความระทมทุกข์แก่ชายผู้นี้”

وَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا أَيُّهَا الرَّجُلُ لِيَصْذِقَكَ وَوَفَائِكَ

ความว่า “และขออัลลอลฮ์ ตะอาลา ตอบแทนความดีแก่เจ้า ไอ้ชายบะดาเวีย้ในความมีสัจจะของเจ้าและการไม่บิดพลิ้วสัญญาของเจ้า”

มีผู้รายงานกล่าวว่า

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ دُفِنْتُ سَعَادَةَ الْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ فِي أَكْفَانِ عُمَرَ! !

ความว่า “ขอสาบานต่อผู้ซึ่งชีวิตของข้าพเจ้า อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ความจริง ความผาสุกแห่งอิหม่าน และอิสลามได้ถูกฝังไปพร้อมกับผ้ากาฝั้นของท่านคอลีฟะฮ์อุมัร”

بَارَكَ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ وَنَفَعَنِي اللَّهُ وَأَيُّكُمْ بِمَا فِيهِ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ .

คุตบะห์ที่ 2

اللَّهُ أَكْبَرُ 7 ۞ وَاللَّهُ الْحَمْدُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الدَّائِمِ البَاقِي فَلَا يَزُولُ وَلَا يَتَغَيَّرُ ، الْحَكِيمِ الَّذِي جَعَلَ فِي انْقِضَاءِ الشُّهُورِ وَتَقَلُّبِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عِبْرَةً لِمَنْ تَفَكَّرَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ جَعَلَ الْفَلَاحَ لِمَنْ عَمِلَ بِأَحْكَامِ الدِّينِ ، وَوَسَّعَ فِيهِ مَوَائِدَ الرِّضْوَانِ ، عَلَى مَنْ شَرَحَ بِالإِسْلَامِ صَدْرَهُ ، وَضَاعَفَ فِيهِ مَوَاهِبَ الإِنْعَامِ عَلَى الْعَالَمِينَ ، أَحْمَدُهُ وَأَشْكُرُهُ عَلَى مَا أَوْلَى مِنْ مَوَاهِبِ الْجُودِ وَالْكَرَمِ ، وَاسْتَغْفِرُهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُفِيضُ الإِحْسَانِ وَالتَّعَمُّ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ سَيِّدُ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ ، اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ .

أَمَّا بَعْدُ : فَيَا أَيُّهَا النَّاسُ ، اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ، أَلَا وَصَلُّوا عَلَى نَبِيِّكُمْ يَا حَاضِرِينَ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ، إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا .
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ، وَثُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ، دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّاتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ، وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

عِيدِ الْاِطْحَا
كُلُّ عَمَلٍ اَوْ نِيَّةٍ خَيْرٍ
تَقْبِلُ اللّٰهُ مِنْكُمْ صَالِحِ الْاَعْمَالِ